

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zrušenie rozhodnutia námietkového oddelenia v rozsahu, v akom zamietlo námietku pre niektoré zo služieb zaradených do triedy 35. Zamietnutie prihlášky ochrannej známky Spoločenstva pre tieto služby a zamietnutie odvolania pre ostatné služby zaradené do triedy 35.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) Rady č. 207/2009 tým, že odvolací senát nesprávne predpokladal, že existuje pravdepodobnosť zámieny medzi prihlasovanou ochrannou známkou a ochrannou známkou, ktorá bola predmetom námietky.

Žaloba podaná 18. júla 2011 — Langguth Erben/ÚHVT (MEDINET)

(Vec T-378/11)

(2011/C 269/121)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG (Traben-Trarbach, Nemecko) (v zastúpení: R. Kunze a G. Württenberger, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu z 10. mája 2011 vydané v odvolacom konaní vo veci R 1598/2010-4 a týkajúce sa prihlášky ochrannej známky Spoločenstva č. 8 786 485,

— zaviazal Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: obrazová ochranná známka „MEDINET“ pre tovary zaradené do triedy 33 — prihláška č. 8 786 485.

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: zamietnutie zápisu seniority prihlasovanej ochrannej známky na základe skorších národných a medzinárodných ochranných známk.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania

Dôvody žaloby: porušenie článkov 34, 75 a 77 nariadenia č. 207/2009 tým, že odvolací senát i) protiprávne zamietol zápis seniority; ii) nevyrovnal sa s vyjadrením žalobkyne k rozhodnutiu odvolacích senátov o právach prednosti a seniority a iii) neurčil, že vec sa prejedná v ústnom konaní.

Žaloba podaná 21. júla 2011 — Hüttenwerke Krupp Mannesmann a i./Komisia

(Vec T-379/11)

(2011/C 269/122)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH (Duisburg, Nemecko), ROGESA Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Nemecko), Salzgitter Flachstahl GmbH (Salzgitter, Nemecko), ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Nemecko), voestalpine Stahl GmbH (Linz, Rakúsko) (v zastúpení: S. Altenschmidt a C. Dittrich, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Komisie z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej únii [K[2001] 2772, Ú. v. EÚ L 130, s. 1 a nasl.),

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyne napádajú rozhodnutie Komisie z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej únii ⁽¹⁾. Navrhujú, aby bolo v celom rozsahu zrušené.

Na podporu žaloby uvádzajú žalobkyne šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod: porušenie článku 10a smernice 2003/87/ES ⁽²⁾ referenčnou úrovňou pre spekanú rudu

Žalobkyne sa dovolávajú protiprávnosti hodnôt referenčných úrovní, ktoré sú uvedené v prílohe I napadnutého rozhodnutia.

— nezlučiteľnosť s článkom 10a ods. 2 smernice 2003/87

Žalobkyne uvádzajú, že stanovenie referenčnej úrovne pre spekanú rudu porušuje článok 10a ods. 2 smernice 2003/87, lebo Komisia pri určení priemerného výkonu, ktorý v danom odvetví alebo pododvetví dosiahlo 10 % najúčinnějších zariadení v únii, ako východiskového bodu pre určenie referenčnej úrovne zohľadnila zariadenie na výrobu peliet. Peliety sú ale iný produkt ako spekaná ruda a zariadenia na výrobu peliet preto nesmeli byť zohľadnené pri určení 10 % najúčinnějších zariadení na spekanie rudy.

— nezlučiteľnosť s článkom 10a ods. 1 smernice 2003/87

Stanovenie referenčnej úrovne pre spekanú rudu je nezlučiteľné aj s článkom 10a ods. 1 smernice 2003/87, lebo Komisia korigovala údaje pri stanovení referenčnej úrovne pre spekanú rudu. To nezodpovedá kritériám pre stanovenie referenčných úrovní, ktoré sú uvedené v článku 10a ods. 1 smernice 2003/87.

2. Druhý žalobný dôvod: porušenie článku 10a smernice 2003/87/ES referenčnou úrovňou pre horúci kov

Rovnako stanovenie referenčnej úrovne pre horúci kov porušuje článok 10a smernice 2003/87, lebo Komisia nezohľadnila celý obsah uhlíka odpadových plynov, ktoré vznikajú pri výrobe železa a ocele, vrátane ich použitia na výrobu elektrickej energie, ale vykonala zrážky vo výške približne 25 %. Zo znenia článku 10 ods. 1 tretieho pododseku druhej vety smernice 2003/87, štruktúry i účelu smernice a z jej historického výkladu vyplýva, že Komisia nie je na také zrážky oprávnená.

3. Tretí žalobný dôvod: porušenie povinnosti odôvodnenia podľa článku 296 ods. 2 ZFEÚ

Žalobkyne ďalej tvrdia, že Komisia svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnila. Odôvodnenie stanovenia referenčných úrovní je nepostačujúce. Ani obavy týkajúce sa možného narušenia hospodárskej súťaže, ktoré Komisia uviedla, nie sú riadne odôvodnené. To porušuje článok 296 ods. 2 ZFEÚ.

4. Štvrtý žalobný dôvod: porušenie zásady proporcionality

Napadnuté rozhodnutie porušuje vo vzťahu k stanoveniu referenčných úrovní pre spekanú rudu a horúci kov aj zásadu proporcionality.

5. Piaty žalobný dôvod: porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

Okrem toho sa žalobkyne dovolávajú porušenia zásady rovnosti.

6. Šiesty žalobný dôvod: nevyhnutnosť zrušenia celého rozhodnutia

Žalobkyne zastávajú názor, že rozhodnutie musí byť zrušené v celom rozsahu, lebo pri zrušení obmedzenom výlučne na referenčnej úrovne pre spekanú rudu a horúci kov by sa v dôsledku úpravy článku 10 ods. 2 písm. b) v spojení s článkom 3 písm. c) napadnutého rozhodnutia automaticky uplatnil na pridelenie bezodplatných kvót záložný prístup. To by pre žalobkyne vyúsťilo do ešte horšieho výsledku, než keby boli uplatnené nesprávne hodnoty referenčných úrovní Komisie pre spekanú rudu a horúci kov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 130, s. 1.

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631).

Žaloba podaná 21. júla 2011 — Eurofer/Komisia

(Vec T-381/11)

(2011/C 269/123)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Europäischer Wirtschaftsverband der Eisen- und Stahlindustrie (Eurofer) ASBL (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: S. Altenschmidt a C. Dittrich, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Komisie z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelenia emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej únii (K[2001] 2772, Ú. v. EÚ L 130, s. 1 a nasl.),

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda rozhodnutie Komisie z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelenia emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej únii⁽¹⁾. Navrhuje, aby bolo v celom rozsahu zrušené.

Na podporu žaloby uvádza žalobca päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod: porušenie článku 10a smernice 2003/87/ES⁽²⁾ referenčnou úrovňou pre horúci kov

Žalobca sa dovoláva protiprávnosti hodnôt referenčných úrovní, ktoré sú uvedené v prílohe I napadnutého rozhodnutia.

Žalobca uvádza, že stanovenie referenčnej úrovne pre horúci kov porušuje článok 10a smernice 2003/87, lebo Komisia nezohľadnila celý obsah uhlíka odpadových plynov, ktoré vznikajú pri výrobe železa a ocele, vrátane ich použitia na výrobu elektrickej energie, ale vykonala zrážky vo výške približne 25 %. Zo znenia článku 10 ods. 1 tretieho pododseku druhej vety smernice 2003/87, štruktúry i účelu smernice a z jej historického výkladu vyplýva, že Komisia nie je na také zrážky oprávnená.

2. Druhý žalobný dôvod: porušenie povinnosti odôvodnenia podľa článku 296 ods. 2 ZFEÚ